

Sygn. akt IV U 1473/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 stycznia 2015r. w S.

odwołania B. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 6 listopada 2013 r. Nr (...)

w sprawie B. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje B. Ł. prawo do emerytury od dnia 29 września 2013r.

II. nie stwierdza odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. za niewydanie B. Ł. decyzji przyznającej prawo do świadczenia emerytalnego;

III. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz B. Ł. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 1473/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6.11.2013 r. Zakład (...) Oddział w S. odmówił wnioskodawczyni B. Ł. przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009 r. Nr153,poz. 1227) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43), gdyż ubezpieczona nie udowodniła co najmniej 15-letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych na dzień 1.01.1999 r.

Od decyzji tej odwołanie złożyła B. Ł., która wносиła o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury w wieku obniżonym. Odwołująca się twierdziła, iż w latach 1977 – 1997 pracowała w szczególnych warunkach jako sortowacz włókna w ramach zatrudnienia w (...) sp. z o.o. w W.. Pozwany ZUS nie uznał tego okresu zatrudnienia jako pracy w warunkach szczególnych pomimo złożenia świadectwa pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, argumentując, iż świadectwo pracy w szczególnych warunkach wystawione dnia 16.10.2013 r. nie określa czy praca ubezpieczonej była wykonywana stale, a ponadto nie wszystkie z wykonywanych stanowisk zawarte były w przepisach resortowych.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona B. Ł., ur. (...), złożyła w dniu 15.09.2013 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie jej prawa do emerytury. Na podstawie świadectw pracy, organ rentowy przyjął za udowodnione na dzień 1.01.1999 r. okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 21 lat, 5 miesięcy i 22 dni. Nie zaliczył do okresu pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia od dnia 15.12.1977 r. do 30.04.1997 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) ze względu na niekompletne zapisy w świadectwie pracy.

W związku z tym pozwany ZUS zaskarżoną decyzją z dnia 6.11.2013 r. odmówił przyznania ubezpieczonej prawa do emerytury w wieku obniżonym (k. 26 a.e.)

B. Ł. zatrudniona była w wymienionym przedsiębiorstwie na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze od dnia 15.12.1977 r. na stanowisku robotnika magazynowego – laboranta (k. 10 akt osobowych). Pracę swoją świadczyła w magazynie na terenie S. (k. 14 v a.s.). Magazyn ten zajmował się przyjmowaniem od okolicznych GS-ów włókna lnianego. Jego zadaniem było sortowanie włókna. Polegało ono na wygładzaniu wiązek włókien, układaniu poszczególnych wiązek kolorami i odcieniami, a następnie ułożenie włókien na belownicę, która je ścisnęła. Końcową czynnością było ułożenie bel z włókien lnianych na pryzmie. Magazyn wysyłał te bele do zakładów lniarskich. Ubezpieczona w trakcie wykonywania czynności sortowania pobierała próbki lnu do badania stopnia wilgotności przywiezionej partii. Próbki wkładała do suszarni. Ta czynność zabierała niewiele czasu, kilkanaście minut. Podobnie też prowadzenie kartotek magazynowych było czynnościami towarzyszącymi (zeznania świadka H. S. k. 24 – 25 a.s.). W trakcie zatrudnienia w angażach płacowych różnie określano stanowisko pracy ubezpieczonej, tj. robotnika magazynowego – laboranta, sortowacza włókna, laboranta – brakarza (akta osobowe).

Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonej oraz świadka H. S., która była zatrudniona również w magazynie, ale jako pracownik biurowy. Zeznania te są spójne ze sobą i wzajemnie się uzupełniają. W tej sytuacji Sąd przyjął, iż B. Ł. w okresie od 15.12.1977 r. do 30.04.1997 r., z wyłączeniem okresów urlopów wychowawczych tj. od 14.02.1985 do 14.04.1986 r. i od 20.12.1981 r. do 31.08.1989 r., wykonywała pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów działu VII w przemyśle lekkim wykazu A cyt. rozporządzenia tj. obróbka surowców włókienniczych i ich przędzenie. Po odjęciu okresów urlopów wychowawczych okres zatrudnienia w warunkach szczególnych wyniósł ponad 15 lat na dzień 1.01.1999 r.

W związku z tym Sąd uznał, iż wnioskodawczyni w dacie ukończenia(...)roku życia spełniła wymogi do uzyskania emerytury w wieku obniżonym na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w zw. z § 2 ust. 1, § 3 i § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r.

Jednocześnie Sąd nie uwzględnił wniosku ubezpieczonej wyrażonego w piśmie procesowym o ustalenie na podstawie art. 118 ustawy o FUS, odpowiedzialności organu rentowego za wydanie decyzji odmawiającej przyznania świadczenia emerytalnego. Zdaniem Sądu ustalenie uprawnień do emerytury wymagało poczynienia szerszych ustaleń między innymi w oparciu o akta osobowe i zeznania świadka. Świadectwo pracy w szczególnych warunkach, które przedłożyła ubezpieczona w trakcie postępowania przed organem rentowym ze względu na swoje braki nie było wystarczającym dowodem na wykazanie zatrudnienia w warunkach szczególnych. Dlatego Sąd w orzeczeniu nie uwzględnił wniosku ubezpieczonej o stwierdzenie odpowiedzialności organu rentowego.

Ponadto Sąd ze zmianą zaskarżonej decyzji na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zasądził od pozwanego ZUS na rzecz ubezpieczonej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.